

Prisegajo zvestobo Hitlerju - N R A pred javno razpravo

NAZIJSKA MLADINA POLOŽILA V NEDELJO PRISEGO V DANOSTI SVOJEMU NARODNEMU JUNAKU HITLERJU. — HITLER JE NJIH VERA IN NJIH DOMOVINA. — BREZ HITLERJA NI NEMČIJE ZA NJE.

Berlin, Nemčija. — Hitler je Nemčija in Nemčija je Hitler. Brez Hitlerja ni Nemčije. V tem duhu se je v nedeljo praznovala 14. obletnica, odkar se je ustanovila stranka nazijev, narodnih socialistov, ki zdaj vladajo Nemčiji.

Po celi državi so se ta dan vršile proslave, pri katerih je nazijska mladina, njih voditelji in podvoditelji, prislegla zvestobo Hitlerju in mu obljubila popolno pokorščino. Značilen je bil ob tej priliki govor voditelja mladine v Münchenu, B. Schiracha, ki kaže, s kako slepo vdanostjo sledi Nemčija svojemu idolu Hitlerju. Dejal je:

„Volja enega samega človeka — Hitlerja — uravnava naše korake. Hitlerjevska mladina se zaveda, da nima nikakih pravic, marveč samo dolžnosti. Dnevi romantičnega sanjarstva so minuli. Mi hočemo mlado Šparto. Prostovoljno se vsa mlada Nemčija podvrže nemu samemu zakonu — zakonu Hitlerja. Razlikujemo se v mnogih ozirih. V enem oziru pa smo si vsi enaki — v tem, da smo vsi pripravljene, tiho umreti za Hitlerja.“

Iz desetisočih mladih grl je zaoril vzklik „Heil“, ki je potrdil govornikove besede. Ta pa je nadaljeval:

„Zapomnite si, ko polagate svojo prisego. Zvestoba v vašem delovanju, zvestoba v vašem razumu se zahteva od vas. Pomenja pokorščino zaradi pokornosti same. Zivite vzorno življenje preprostosti in dela, kakor ga živi Hitler kot vaš vzor. Mnogi, ki trdijo, da so naziji, se morajo najprej učiti pomen pravega nazijstva. Čestitam vam, da imate priliko, položiti prisego zvestobe do Hitlerja, moža, o katerem vemo, da izpolnjuje zakone božje previdnosti brez vsakega vpliva zemeljskih moči. Prisega nas veže k nemu možu — in ta je naša vera — potom katerega višje moči uravnava našo usodo. Hitler je Nemčija, Nemčija je Hitler!“

Zagrozil je nato govornik še narodnim manjšinam, ki skrivaj delujejo, da strmoglavijo Hitlerja in njegovo vladno. „I. mammo napadalne čete, katerih milijoni so pripravljene, da z enim samim mahom uničijo vsakega nasprotnika nazijskega režima,“ je dejal.

ZAGOVORNIKI SE SKLICUJEJO NA SAMOUMOR

Chicago, Ill. — Pred kriminalnim sodiščem poteka točasno druga obravnava proti dr. Alice Wynkoop, ki je obtožena, da je umorila snahinjo Rheto. Dočim so pri prejšnji obravnavi, ki se je morala ukiniti zaradi bolezni obtoženke, povdarjali zagovorniki, da je možno, da je kak vlomilec se splazil in operacijsko sobo v kleti hiše in je on izvršil umor, so zdaj usredotočili svoj zagovor na to, da je umorjena izvršila samoumor, in sicer v duševni zmedenosti. Njena mati je namreč umrla v umobolnici. V

JAVNA ZASLIŠEVANJA

Vsakdo, ki ima kako kritiko ali priporočilo za NRA, bo imel ta teden priliko, da se izrazi

Washington, D. C. — Da se nudi prilika vsem, ki imajo izreči priporočila ali kako kritiko glede dosedanjega delovanja Administracije za narodno obnovo, NRA, se prične v torek javna zaslisevanja v Washingtonu, pri katerih bo imel vsakdo priliko, da izrazi svoje mnenje. Do ponedeljka popoldne je bil čas za pripravo besede v tem zaslisevanju.

Kakor se je izrazil administrator Johnson, se bodo vršila ta zaslisevanja z namenom, da mu bodo nudila priporočila, po katerih se bo lahko izboljšalo nadaljnje delovanje NRA, kjer se bo pokazala potreba. Oredil pa je, da se morajo vsi govorniki smatrati le kot nekake „priče“; samo dejstva se smejo navesti in dovoljena ne bo nikakva debata ali razprava. Pričakuje se, da bo na tisoče oseb prišlo iz cele dežele ob tej priliki v Washington v svrhu, da kritizirajo NRA in da priporočajo izboljšave. Zaslisevanja se bodo vršila na peterih različnih prostorih in na vsakem se bo obdeloval različen predmet. Ti predmeti bodo sledeči:

Zaposlitev, namreč možnosti, kako bi se mogla dvigniti z uravnano plač in delovnega časa. Trgovina, razprava o cenah; protekcija proti škodljivi konkurenci in enako tudi proti previsokim cenam in monopolističnim tendencam. Dalje kontrola nad produkcijo, omejitve produkciranja. Obravnava o kodeksih; izboljšava v njih, zlasti tam, kjer obstoja kako nesoglasje v kodeksih dveh različnih industrij. Končno pridejo na vrsto tudi mala podjetja; kak vpliv imajo kodeksi na nje.

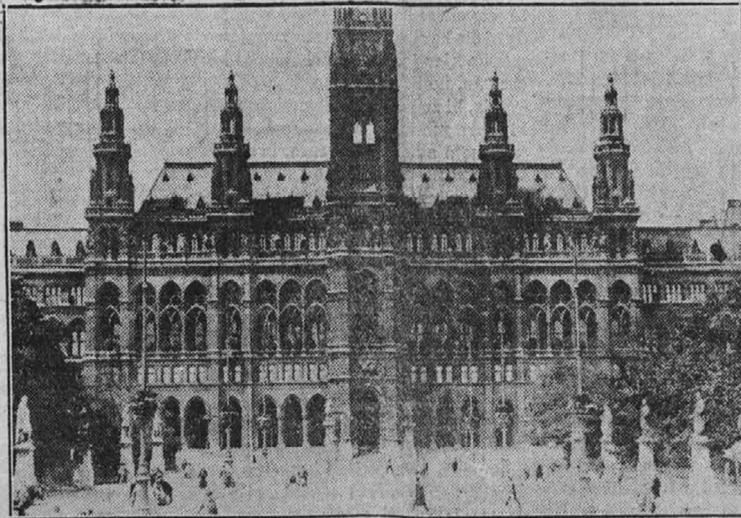
Pri teh javnih zaslisevanjih, ki se bodo vršila celi ta teden, se pa prične prihodnji teden, 5. marca, drugo zborovanje, namreč vseh tistih oseb, ki so sodelovali pri sestavljanju različnih kodeksov, kakor tudi tistih, katere imajo nalogo, da pazijo, da se določbe v njih izvršujejo. To zborovanje bo potekalo celi drugi teden.

NAVAL ZA LICENCE

Chicago, Ill. — Ker je bil zadnji teden tak naval za avtomobilske licence, je bil državni urad na 120 So. Ashland blvd. prisiljen, da je celo v nedeljo posloval, da se je na ta način dala avtomobilistom prilika, da se izognejo kazni, ki jih je čakala, ako bi v ponedeljek še ne imeli nove licence za 1934. Ta dan je namreč pričela policija s ponovno kampanjo. V tozadnji kampanji zadnjega tedna jih je bilo aretiranih nad 7000.

petek je bil pozvan na pričevanje oče umorjene.

MESTNA HIŠA V ROKAH FAŠISTOV

Slika kaže mestno hišo na Dunaju, iz katere so v zadnjih bojih izgnali prejšnjo socijalistično upravo in jo je prevzel fašistični Heimwehr. Zupan Karl Seitz in drugi mestni odborniki so bili aretirani.

PROGRAM IZ JUGOSLAVIJE KRIŽEM SVETA 9 DIJAKOV SE ZADUŠILO

V Ameriki se čulo petje radio postaje Zagreb.

Pretekli petek smo imeli ameriški Jugoslavi pripravo, da smo po radio poslušali radijski program naravnost iz Zagreba. V Ameriki se je oddajal program potom National Broadcasting System. V primeri z daljavo se je spored dokaj dobro čul in je bil tudi zanimiv. Po večini so se oddajale narodne pesmi. Slovenici smo pričakovali, da bomo zaslišali tudi kako slovensko pesem, a smo bili razočarani. Program je bil pač oddajen iz hrvaške prestolice in je bil zato seveda izključno hrvaški.

ROOSEVELT BELGIJI

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je ob smrti belgijskega kralja Alberta izrazil Belgiji svoje sožalje; enako pa je tudi poslal pretekli petek čestitke novemu kralju Leopoldu III.

ROPARJA IZKUPILA SVOJE

Chicago, Ill. — Po prizidku sta dva bandita v noči med petkom in soboto splezala skozi okno 2. nadstropja v poslopje na 401 E. 61st St. Ko sta pričela tam vrtati, očitno v namenom, da bi prišla v prvo nadstropje, kjer je lekarna, je šum zbudil oskrbnika poslopja, ki je nato pozval stanovalca v sosednji hiši, nekega tiskarja, M. Weissa. Ta je poklical policijo. Policija je prispela. Eden policistov je dal Weissu pištolo in ga postavil na prizidek, dočim je sam zlezal skozi okno, kjer so bili roparji na delu. Ko se jima je približal, ga je eden roparjev udaril z drogom po glavi, na kar se je pričela borba z njim. Policist si je toliko oprostil roko, da je v bandita oddal strel. Pozneje so oba našli nezavestna na tleh. Drugi bandit pa je skušal zbežati skozi okno. Tam pa je čakajoči Weiss vanj ustretil in ga smrtno zadel, da je mrtev padel na prizidek. Oba bandita, mrtvi in ranjeni, sta bila pozneje identificirana.

— Ženeva, Švica. —

Vlada države Liberije je po svojih tukajšnjih zastopnikih javila, da se bo obrnila na Ameriko s prošnjo za pogajanja, po katerih bi ji ta nudila finančno podporo.

— London, Anglija. — Kakor se razvidi iz izkazov, izdanih od davčnih oblasti, se je število milijonarjev v Angliji znatno znižalo zadnje leto. V 1932 jih je poročalo dohodkov nad \$500,000 109 davkoplačevalcev; v 1933 je bilo njih število samo 94.

— Santiago, Čile. — Tukajšnja vlada je odpravila dosedanje omejitve na uvoz avtomobilov, radio in podobnih predmetov. S tem odlokom bo pomagano v prvi vrsti izvaževalcem iz Amerike. Omejitve so bile v veljavi od leta 1931.

GLADOVNA ARMADA V LONDONU

London, Anglija. — Precejšnje razburjenje je vladalo koncem preteklega tedna v tukajšnjem mestu, ko se je v njem zbrala iz vse države armada brezposelnih gladujočih, katerih je kakih 2,300. Oblasti so ukrenile najstrožje varnostne priprave za nedeljo, ko je ta armada nameravala vprijeti protestne demonstracije.

NE POZABITE,

da kampanja "Amer. Slovenca" se zaključuje v sredo večer, dne 28. februarja 1934. Vse pošiljate morajo nositi poštne datum 28. februarja 1934. — Pošiljate ali pisma, v katerih bodo naročnine in bi nosile poznejši poštne datum kakor 28. februarja 1934, uprava ne bo upoštevala za kampanjo. To naj vzamemo na znanje vsi agitatorji in kandidati ter naj pazijo, da bodo odposlali na Upravo vse pošiljate za kampanjo tako, da bodo nosile poštne datum z dne 28. februarja 1934. Uprava "Amer. Slovenca".

Strupeni premogovni plin povzročil njih smrt.

Hanover, N. H. — Pretresljiva tragedija se je odigrala v tukajšnjem dijaškem stanovanju v noči med soboto in nedeljo, pri kateri je devet mladih dijakov izgubilo življenje. Nesrečo je povzročila eksplozija cevi pri peči v kleti, skozi katero je nato uhajal strupen plin, ki se je razširil po poslopju. Kakor se je ugotovilo, so dijaki slišali eksplozijo in šli v klet. Niso pa opazili, da je eksplozija odstranila cev, ki vodi iz peči v dimnik, in tako se je plin, ogljikov monoksid, razširil po hiši namesto, da bi šel v dimnik. Oskrbnik poslopja je v nedeljo zjutraj našel mrtva trupla dijakov.

REKLAMO MORAL USTAVITI

Washington, D. C. — Neka pivovarna v Kaliforniji si je hotelo zasigurati večjo trgovino s pivom s tem, da je dala na steklenice natisniti reklamo "President's Choice". Predsednik Roosevelt pa je to reklamo enostavno prepovedal, češ, da on ne daje nobenemu pivu prednosti in pivovarnar je moral prenehati.

SV. PISMO PRILJUBLJENO NA KITAJSKEM

Šangaj, Kitajska. — Kakor statistika kaže, je sv. pismo na Kitajskem bolj priljubljeno kakor katera koli druga importirana knjiga. Njega cirkulacija se čimdalje bolj veča. Tako je bilo v letu 1933 razdeljenih po celi Kitajski 3000 izvodov več kakor v letu prej.

JAPONSKA SE KAŽE MIRO LJUBNO

Tokio, Japonska. — V višji zbornici je v soboto govoril zunanji min. Hirota, ki je povdarjal, da se morajo med Japonsko in Ameriko podvzeti diplomatski koraki, da se iz obeh dežel izruje sovražno razpoloženje. "Japonska in Amerika", je dejal, "se morate truditi, da ne boste mislile na vojno."

Iz Jugoslavije.

PO SLOVENIJI SNEŽENI ZAMETI, V DALMACIJI PA OBI-RAJO POMARANČE. — VAŽEN IZUM SLOVENCA: STRELNA NAPRAVA, KI PREPREČUJE VLOME. — SMRTNA KOŠA IN DRUGO IZ DOMOVINE.

Kjer pomaranče zore

Medtem, ko so Slovenija in druge severne pokrajine Jugoslavije še pokrite z debelim snegom, ki se še vedno vsiplje na debelo odejo, obirajo na jugu, ob lepi jadranski obali, kjer vlada toplo in solnčno vreme, že pomaranče. Znano je, da so pomaranče v Evropi sladki pridelek Grčije in Španije, zlasti pokrajine Valencije, in dalje Italije, zlasti Sicilije. Malokdo pa ve, da pomaranče uspevajo tudi na dalmatinski obali in koncem januarja je bila ravno zaključena trgatega tega sladkega, sočnega južnega sadja. — Letošnja letina pomaranč in lemon je bila v Dalmaciji zelo dobra. Samo v občini Orebiču, na polotoku Pelješcu, je bilo 7000 kg prvovrstnih pomaranč. Na posameznih drevesih, katera so rastle na prisojnih in od vetra zaščitenih mestih, je zrastle po 800 in več sladkih pomaranč. V dubrovnškem okraju je znašal pridelek nad 10,000 kg. Prava domovina pomaranč je pa Boka Kotorska, kjer so letos pridelali nad 35,000 kg pomaranč za izvoz. Prav tako so pridelali tudi v črnogorskem primorju več tisoč kilogramov pomaranč za izvoz. — V drugih krajih, kakor na Korčuli, Hvaru in okolici Splita je pomaranč manj, ker so jih pričeli gojiti šele zadnja leta. Škoda, da tamkajšnje prebivalstvo kljub ugodnim vremenskim razmeram ne povsem gojenju pomaranč in limon toliko pozornosti, kakor bi to sadje zaslužilo. — Zanimivo je, da so pomaranče, ki so dozorele v Dalmaciji, prav tako sladke in sočne, kakor grške in španske. Z državno pomočjo so pričeli sedaj urejati v Blatu na Korčuli vzorno drevnico, kjer bodo posvečali posebno pozornost gojenju pomaranč in limon. Z gojitvijo pomaranč in limon, bo južna Dalmacija dobila nov vir dohodkov in tako koristila splošni državni trgovski bilanci.

IZUM KOROŠKEGA SLOVENCA

Celje, 2. febr. — Albert Rutar, bivši lastnik puškarne in učitelj na državni strokovni šoli za puškarstvo v Borovljah na Koroškem, sedaj živč v Celju, je izumil posebne vrste budilno, svarilno in plašilno ključavnice in žabico s strelno napravo za zavarovanje vsakovrstnih vrat. Nova strelna naprava v ključavnici ima v primeri z običajnimi do sedaj znanimi napravami te vrste to prednost, da baš v trenutku največje nevarnosti vlomilci s ponarejenimi ali tudi pravimi ključi, brezpogojno sami sprožijo budilno - svarilno - plašilni strel. Močna detonacija strele zbuditi in opozori ljudi, katerih imetje ali celo življenje je ogroženo, priključijo najbližjo okolico na pomoč. Preplaši in opozori pa tudi vlomilce same

na nevarnost, ki tudi njim preti in tako že pri prvem poizkusu prepreči izvršitev zločina. Obenem pa omogoči hitro obrambo ter hitro zasačenje odnosno zasledovanje vlomilca. Novi izum je posebnega pomena za bančne in trgavske lokale, skladišča, blagajniške prostore, zbirnice, važne listine, železne blagajne, hotelske sobe itd. — Izum koroškega rojaka je radi svoje enostavne tehnike in praktičnega pomena, takega značaja, da bi bilo izdelovanje zelo rentabilno za Jugoslavijo. Upajo, da se bo osnovala družba z domačim kapitalom, ki bo na veliko izdelovala te ključavnice in jih prodajala v inozemstvo; to bi veliko pomagalo in povzdignilo domačo industrijo, delavci bi pa imeli dober zaslužek. — Poleg tega je Rutar izumil še drugo novost za izdelavo železnih blagajn, kar pride do pomena s prvim patentom.

Duh. svetnik Martin Petelinšek umrl

V Mariboru je dne 2. febr. umrl Martin Petelinšek, duh. svetnik in katehet na mariborski meščanski šoli. Bil je sir koroške doline, kjer se je rodil v Ločah leta 1879. Prve sveje kaplanske službe je opravljal na Vrskem in v Gornjem gradu, odkoder je prišel v Maribor za mestnega kaplana k cerkvi sv. Magdalene, dokler ni bil leta 1911 imenovan za stalnega kateheta deške meščanske šole. Bil je vzoren katehet in vnet dušni pastir.

Napadli so ga

Pred kratkim je bil v Tomčevem pri Ježici napaden od domačih fantov, 28letni hlupec Herman Rejc, ki so ga tako pretepli, da je dobil nevarne udarce, zlasti po glavi; ter je moral v bolnico.

Vlomilci

V hišo gostilničarja Iv. Raka v Pirničih pod Šmarno goro so vlomili v večernih urah 5. febr. neznaniz umovčivi in odnesli za dva in pol tisočaka denarja in za toliko vrednosti obleke in raznega drugega materijala.

Sv. Ana nad Trzičem

Enorazrednica pri Sv. Ani nad Trzičem je bila nedavno povzdignjena v dvorazrednico, kar je bilo potrebno, ker pohaja to šolo okrog 100 otrok.

Obsojen

V Mariboru je bil nedavno obsojen 30letni posestniški sin France Intihar iz Apač, kateheta je že lansko leto na neki gostilniški veselici brez vzroka napadel rudar Miha Kranjc in ga ranil z nožem. Intihar je pa pohitel za Kranjcem in mu zasadel nož v vrat, da je izkraval. Za to dejanje bil Intihar obsojen na dve leti robije in dve leti izgube častnih pravic.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891.

Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevoev po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiskava:

EDINOST PUBLISHING CO.

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave:

Address of publication office:

1849 W. Cermak Rd., Chicago

1849 W. Cermak Rd., Chicago

Telefon: CANAL 5544

Phone: CANAL 5544

Subscription rates table with columns for 'Naročnina' and 'Subscription' and rows for various durations like 'Za celo leto', 'Za pol leta', etc.

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Uncle Sam in prevažanje zračne pošte

Veliki šum je nastal te dni v kraljestvu ameriških kapitalističnih magnatov. Vlada Združenih držav je ukinila te dni vse pogodbe, ki jih je napravila bivša republikanska administracija z različnimi zrakoplovnimi družbami za prevažanje pošte.

Vzroki tega ukinitja so, kakor navajajo vladna poročila, raketirske pogodbe, naklonjene po strankinem vplivu strankinim prijateljem in ljubljencem. Ugodnejše nižje pogodbe se je baje odklonilo, upoštevalo pa se je strankine prijateljstvo itd.

Političnega raketirstva v Združenih državah še dolgo ne bo konca. Je pač preveč razpaseno. Kako naj cela generacija postane čez noč boljša, ko je imela baš tekem zadnjih 16 let, tekem prohibicije, priliko opazovati unganjanje vseh vrst najograbnejše raketirstva v vseh panogah zasebnega, mestnega, okrajnega, državnega in zveznega službovanja.

Vendar glavno je, da se je vsaj našel mož in to v osebi sedanjega predsednika Roosevelta, ki ima pogum nastopiti tudi proti temu razpasenemu zlu v deželi. Vse priznanje mu in naj to delo krepko nadaljuje!

Hitler

Nemški diktator Adolf Hitler, kateremu se je posrečilo spraviti Nemčijo pod diktatorski fašistični klobuk in je bil doslej nekaj junak dneva, postaja čedalje manj zanimiv za svet, kakor tudi za Nemce same.

Dejstvo, da svet v današnjih časih hrepeni po novostih in presenečenjih, je resnično. Splošne krize so temu vzrok in ker je zdravljenje teh kriz prepočasno, je v masah ljudi želja po hitrih spremembah, take ali take, ker le od sprememb pričakujejo izboljšanja stanja, v katerem se nahaja svet.

Tisti Nemci, ki so pričakovali ali morda še pričakujejo, da jih Hitler čez noč povede v boljše razmere, se silno motijo, ako pričakujejo. Premnogi so že razočarani. Tega razočaranja

pa bo vedno več. Hitler postaja že nezanimiv in bo moral prihajati na dan s pogostimi presenečenji, če bo hotel biti zanimiv. To je pa nemogoče.

Edino, kar bi Hitlerja med Nemci idoliziralo, bi bilo, če bi se uprl zaveznikom ter v novi vojni priboril Nemčiji enakovrnost med evropskimi državami ter odpoved vojnih dolgov in reparacij. To bi bilo nekaj. Vse drugo, zlasti fašistično diktatorsko rogovenje pa tudi zapetih Nemcev ne bo dolgo tolažilo in se bodo Hitlerja prej ali slej naveličali. To najbrže dobro sluti tudi Hitler sam.

IZ AMER. SLOVENCEN SE JE NAUČILA ČITATI IN PISATI

St. Joseph Hospital, Marshfield, Wis.

Rayno sem se namenila, da pošljem naročnino za Amer. Slovenca, ko me je zgrabila bolezen in sem bila prepeljana v bolnico. Ko je že šesti zdravnik nad menoj izrekel isto sodbo, namreč takojšnjo operacijo sem se vdala v božjo voljo in v zdravnikove roke. Vse se je hvala Bogu srečno izteklo in ako Bog da, bom kmalu zapustila bolnišnico.

Brokwayčane v Minnesoti bom pa malo pokregala, ker se nihče ne oglasi v Amerikanskem Slovencu. Berete pa radi, kaj? Saj če se ne motim, mora biti tam samo mojih sorodnikov par sto, bi se ja eden ali drugi malo oglašil, saj veste, da vsi radi čitajo dopise iz farmarskih naselbin in vem, da vam gradiva za take dopise tudi ne primanjkuje.

Še dve zgodbi za nameček, iz mojih otroških let. — Moje prvo znanje z Amerikanskim Slovencem je bilo nekako proti jeseni, ko sem jo mahnila s sosedom Johano Peternal po pošto. Tistikrat smo enkrat na teden dobili pošto in jaz sem dobila na pošti neki nemški list, katerega je bila mama naročila, Johana je pa tudi dobila neki zavitek.

Ko sva to dobile, mi reče, da mora kupiti še cikorijo, tako so ji naročili namreč doma. Ko je še to dobila, sve se odpravile kolikor sve mogle naglo po tistem klancu navzdol, da se je prah kar valil za nama. Ko sve bile že blizu našega doma, sem se ozrla v hosto in opazim nekaj rdečkastega med drevesnimi listi. Bile so namreč slive. Takoj sve obe zlezle skozi ograjo in hitele pokušati sadje, ki je bilo pa še vse kislo. Hitele sve od drevesa do drevesa, a je bilo povsod enako. Ko

smo videle, da je sadje vse enako kislo, sve se odpravile proti domu. Toda joj. Kje je pa naša pošta, kje cikorija? Odložile sve vse skupaj in same nisve več vedele kje. Begale sve po visoki travi sem ter tja, da sem se jaz že naveličala in sem svetovala, da bi šle kar domov in vse skupaj pustile kjer je. Pa mi Johana reče: "Ja, ko bi bila samo tista cikorija, bi že lahko šle domov, ker bi lahko rekla, da je niso imeli, a jaz imam s seboj Slovenca, brez katerega ne smem domov, ker če bi prišla brez njega, bi me mati gotovo natepla."

Čakala sem in čakala z dopisom, da bi z njim vred poslala tudi kakega novega naročnika in tako vrgla vsaj eno bombo za čikaškega kandidata Jožeta. Pa se mi moji računi niso posrečili, vsaj od sedaj še ne. Če mi ne bo še te ostale dni sreča kaj bolj mila, ker potrudila se bom na vse viže, kaj potem? Skoro da se kot zastopnica Amerikanskega Slovence v tej naselbini, sramujem tega imena, ko čitam, da vlak iz vseh naselbin, če so še tako male, pripelje kakega novega naročnika, samo od tukaj ni nič, dasi si prizadevam, da bi mogla kaj pridobiti. Pa ne mislite, da naši ljudje neradi čitajo. O, še prav radi. Ko pa katerega vprašate, bi se li naročil na A. S. ti pa odgovori, da mu je dovolj en list, ki ga ima, kateri pa seveda ni katoliški list. Zopet drugi ko ga vprašate pa pojamra, da primanjkuje denarja. Vskovrstni so izgovori in človek se zaman trudi. Včasih je tarnanje na mestu, vendar, če bi bilo med nami nekoliko več dobre volje, bi se tu in tam odtrgalo kak dolar, tudi za časopis. Pa kaj čemo, ko ni tako. Malo nas je tukaj Slovencev in še ti ki smo, ne držimo skupaj. Le pogledimo druge narode, na primer Italijane, kako so edini. Kadar je kaka prireditev, ali tudi če je pogreb, so takoj vsi skupaj in roki v roki delajo drug za drugega. Naši ljudje se ti pa smeji, če se ti slabo godi, a če ti gre boljše, so ti pa že nevoščljivi. Koliko več veselja in zdravega razvedrila bi imeli lahko Slovenci tukaj, če bi bili nekoliko bolj složni. Pa tudi izobraževali bi se in mladna bi bila z nami. Tako se nam bo pa naša mladna odtujila, pozabljali bodo da so sinovi slovenskih staršev in tuja jim bo mila slovenska govornica. Poleg tega bo marikateri pozabil vero, ki je najdražja dediščina naših

Prosila sem Johano, naj ga odvijte, pa mi je rekla, da tega ne sme, ker bi se lahko strgal. Jaz pa le nisem odnehal, dokler res ni odvila omota vsaj toliko, da sem videla tiskanje, kar me je za takrat zadovoljilo — mogla sem biti stara okoli 8 ali 9 let in ne vem, zakaj mi je to še vedno tako živo v spominu. Potem se ne spominjam, da bi še katerikrat videla Amerikanskega Slovence, dokler si ga nisem pred 32 leti sama naročila od Maksa Bajec in tudi še takrat nisem znala slovensko ne brati ne pisati. Iz Amerikanskega Slovence sem se potem obojega naučila.

Sedaj naj vam zapišem še eno zgodbo, ki sem jo doživela prvi dan v šoli, kadar sem bila stara nekako 6 ali 7 let. Ko pridemo v šolo, je učitelj, bil je velik in debel ter kosmat, kot michiganski medved, sedel že za mizo, da nas vse popiše v knjigo. Pozvoni za prvi razred, bilo nas je kakih 6 in jaz sem bila prva ki sem bila na vrsti. Pomigne mi naj stopim gork k mizi in se zaderem, naj mu povem, a, b, c. Jaz začnem enakovrnostno narekovati, kakor tik-takanje ure, ne vem, če sem si

kratrat upala na glas dihati ali ne. Učitelj si je pa z eno roko podpiral glavo, z drugo se je pa grebal po kosmati bradi. Pred seboj je imel malo knjigo. Kar naenkrat seže v žep po nož. Malo čudno se mi je zdelo, kaj bo z nožem, ker ni imel svinčnika. Ko pa obrnem oči v tisti kraj, kjer je nastavlil nož, vidim, da se nekaj premika. Pik — je naredilo, in us je ostala brez glave — jaz brez glasu, nič več nisem vedela kje sem pustila, ali kako bi spet pričela. Potem si je učitelj vtaknil nož zopet v žep in mislila sem, da mi bo kaj pomagal. Res pobere knjigo in — pok z njo meni po desnem ušesu ter me nagne nazaj v klop rekoč, naj se bolje naučim. Zato se pa prav nič ne čudim, da mi je ostalo vse to tako dobro v spominu, saj mi je dosti dobro zabil vse s knjigo v glavo. To so moje prigodbe iz mladinskih let, ki jih ne morem pozabiti. Zapišem jih pa zato, da boste dragi čitatelji vedeli, da je bil Amerikanski Slovenec meni dober učitelj. — Prav lep pozdrav moji mami in vsem drugim, ki me poznate.

Mrs. Bayuk.

VESTI IZ INDIANE

Elkhart, Ind.

Čakala sem in čakala z dopisom, da bi z njim vred poslala tudi kakega novega naročnika in tako vrgla vsaj eno bombo za čikaškega kandidata Jožeta. Pa se mi moji računi niso posrečili, vsaj od sedaj še ne. Če mi ne bo še te ostale dni sreča kaj bolj mila, ker potrudila se bom na vse viže, kaj potem? Skoro da se kot zastopnica Amerikanskega Slovence v tej naselbini, sramujem tega imena, ko čitam, da vlak iz vseh naselbin, če so še tako male, pripelje kakega novega naročnika, samo od tukaj ni nič, dasi si prizadevam, da bi mogla kaj pridobiti. Pa ne mislite, da naši ljudje neradi čitajo. O, še prav radi. Ko pa katerega vprašate, bi se li naročil na A. S. ti pa odgovori, da mu je dovolj en list, ki ga ima, kateri pa seveda ni katoliški list. Zopet drugi ko ga vprašate pa pojamra, da primanjkuje denarja. Vskovrstni so izgovori in človek se zaman trudi. Včasih je tarnanje na mestu, vendar, če bi bilo med nami nekoliko več dobre volje, bi se tu in tam odtrgalo kak dolar, tudi za časopis. Pa kaj čemo, ko ni tako. Malo nas je tukaj Slovencev in še ti ki smo, ne držimo skupaj. Le pogledimo druge narode, na primer Italijane, kako so edini. Kadar je kaka prireditev, ali tudi če je pogreb, so takoj vsi skupaj in roki v roki delajo drug za drugega. Naši ljudje se ti pa smeji, če se ti slabo godi, a če ti gre boljše, so ti pa že nevoščljivi. Koliko več veselja in zdravega razvedrila bi imeli lahko Slovenci tukaj, če bi bili nekoliko bolj složni. Pa tudi izobraževali bi se in mladna bi bila z nami. Tako se nam bo pa naša mladna odtujila, pozabljali bodo da so sinovi slovenskih staršev in tuja jim bo mila slovenska govornica. Poleg tega bo marikateri pozabil vero, ki je najdražja dediščina naših

Delavske razmere so še vedno slabe, dasi sevidi, da se počasi obrača na bolje. Nekateri namreč nekoliko delajo, drugi so pa še vedno na pričakovanju, da se tovarne odpro in jih zaposlijo. Čimprej se to zgodi, tembolje. Potem bo zopet blagostanje. Kdaj bo to, nihče seveda ne ve. Moja misel je, da ker smo depresivno že tako daleč spremljali skoz ta leta, pa jo dajmo še nekaj časa, saj enkrat jo mora biti konec. Potem bomo pa zopet prišli od kraja čisto po novem in modernem, kakor je vse čedalje bolj novo in moderno. Mi stari se bomo vsemu že bolj težko privadili.

V nedeljo 18. febr. smo se stisnili k radio in na vse načine vrtneli ter poskušali vjeti slovensko pesem, ki jo je na radio zapela čikaška Adria, a nismo mogli ničesar vjeti. So pa najbrže bili na majhni postaji, kar je škoda, ker bi jih vsak rad poslušal. Oglasite se še kaj in pa svoje mlade muzikante spravite enkrat na kak radio program, da bomo slišali, kaj vse že znajo. Veseli jih bomo. — Jaz tudi igram na radio vsaki četrtek ob 9:30. Nekaterim se to dopade, drugim pa zopet ne. No ja, kaj hočemo, Slovenec je že tak, da ni nikoli zadovoljen, vsaj vsak ne. — Pozdrav agitatorjem in zastopnikom ter čitateljem in čitateljicam. Čikaškemu kandidatu pa zmago. Morda se zna zgoditi, da pred koncem kampanje priletijo tudi od tukaj kaka bomba zajn. — Veselo Alelujo vsem.

Mary Oblak.

NEKOLIKO IZ SLOV. COLL. INWOODA

Cleveland-Collinwood, O.

Zadnjič ste poročali, da imate tam v Chicagi pravo spomladansko vreme, tu pri nas je pa še vedno mrzlo, že od 28. jan. Ni sicer veliko snega, le toliko

otrok po njihovih katoliških starših.

Dne 18. febr. se je pričel sv. misijon v naši katoliški cerkvi sv. Vincenca, kamor spadamo Slovenci. Pogrešamo ob tem času slovenskega duhovnika, a v tej neslogi, ki je med nami, nihče rad ne pride med nas. Dostikrat sem imela že sitnosti, ko sem povabila slovenskega č. g. duhovnika za spovedovanje, pa se je zgodilo, da še tisti niso šli, ki navadno-ob takih prilikah gredo. Da je bilo to za duhovnika sitno, si lahko vsak misli. Potreben bi nam bil sv. misijon, potreben vsem, ker nihče ne ve ne ure ne dneva. ...

Na pustni torek smo tukaj pokopali očeta Antona Barleta, starega 73 let. Šest mesecev je bolehal na neozdravljivi bolezni. Imel je namreč raka na želodcu. Udano in voljno je prenašal svojo bolezen do smrti in zaspal je, kakor da počiva od dolgega truda. Bil je dober in vsakemu če je le mogel, je rad pomagal. — Ne bom pozabila, kako z veseljem je lansko leto stopal v cerkev, ko se je tukaj mudil Rev. Father Aleksander Urankar. — Naj mu sveti večna luč. Pokopan je bil s svi. mašo in ob veliki udeležbi prijateljev.

Delavske razmere so še vedno slabe, dasi sevidi, da se počasi obrača na bolje. Nekateri namreč nekoliko delajo, drugi so pa še vedno na pričakovanju, da se tovarne odpro in jih zaposlijo. Čimprej se to zgodi, tembolje. Potem bo zopet blagostanje. Kdaj bo to, nihče seveda ne ve. Moja misel je, da ker smo depresivno že tako daleč spremljali skoz ta leta, pa jo dajmo še nekaj časa, saj enkrat jo mora biti konec. Potem bomo pa zopet prišli od kraja čisto po novem in modernem, kakor je vse čedalje bolj novo in moderno. Mi stari se bomo vsemu že bolj težko privadili.

V nedeljo 18. febr. smo se stisnili k radio in na vse načine vrtneli ter poskušali vjeti slovensko pesem, ki jo je na radio zapela čikaška Adria, a nismo mogli ničesar vjeti. So pa najbrže bili na majhni postaji, kar je škoda, ker bi jih vsak rad poslušal. Oglasite se še kaj in pa svoje mlade muzikante spravite enkrat na kak radio program, da bomo slišali, kaj vse že znajo. Veseli jih bomo. — Jaz tudi igram na radio vsaki četrtek ob 9:30. Nekaterim se to dopade, drugim pa zopet ne. No ja, kaj hočemo, Slovenec je že tak, da ni nikoli zadovoljen, vsaj vsak ne. — Pozdrav agitatorjem in zastopnikom ter čitateljem in čitateljicam. Čikaškemu kandidatu pa zmago. Morda se zna zgoditi, da pred koncem kampanje priletijo tudi od tukaj kaka bomba zajn. — Veselo Alelujo vsem.

da so tla bela, a toplomer kaže komaj 10 do 20 nad ničlo, skoro vsaki dan. Edino v nedeljo 18. februarja se je nekoliko podalo, da je prišlo živo srebro do 40 nad ničlo. — Kajpak, v takem mrazu, je za nas stare doma na toploti se najboljše in se nam tudi ni treba jeziti radi mraza, ker smo pač v zimskem času.

Zadnjič sem bral v Amerikanskem Slovencu dopis iz daljne Colorade, iz dobro znanega mesta Puebla. Kar začudeno sem gledal in si mislil: Poglej, pogledaj, ti ljudje imajo pa zares usmiljena srca. Kot bi bili vsi enih misli in enega duha, so se zavzeli in šli na delo ter nabirali darove za revne poplavljenice v stari domovini. Vsa čast in hvala gre temu odboru, da se je zavzel za tako potrebno stvar in nabral čedno svoto. — Tu pri nas je veliko večja naselbina, a je bilo malo čuti o kaki akciji. — Pa tudi tako lepo so vse vredili, koliko se od nabanega da enemu ali drugemu. Kar presenečen sem bil, ko ste se spomnili tudi na Loški potok, na vas Retje, ki je bila tudi vsa poplavljena in je voda stala celih 12 dni, da so bili tako skoro vsi pridelki uničeni. Ker jaz prihajam ravno iz te župnije, mi je znano kako je bilo tam, ker so mi popisali vso bedo ki jih je zadela. Sem tudi prejel od tam eno razglednico, na kateri je vas Retje in izgleda kakor da je Retje Blejsko jezero, vse je na vodi; res pomilovanja vredno. Kakor sem opazil, je odbor ki je nabiral darove, odločil tudi za to vas lepo svoto, ravno \$99.00. Pa sem si ob tem mislil: Bom pa še jaz dodal \$1.00, da bo ravno \$100.00. Prebiral sem tudi vsa imena darovalcev in po mojih mislih, ni tam veliko naših ljudi. Zato se pa vsem darovalcem prav iskreno zahvaljujem, ker je skoraj vsak izmed njih prispeval kako svoto. To je priča, da ste na mestu in pravega katoliškega duha in rekli bi, da je cela vaša naselbina taka. — Nadalje se tudi lepo zahvaljujem odboru ki so: preds. John Germ, taj. Frank Pečnik in blagajnik John Merhar. — Sicer nobenega osebno ne poznam. Edino lahko bi rekeli, da poznam Mr. John Germa. Tega se pa spominjam. Pa veste od kje? V starem kraju se je vozil na nekem trucku z več dečki in jim s svojo harmoniko delal veselje. To vse nam je namreč pokazal Mr. A. Grdina, ki marsikaj pokaže iz stare domovine. — Ob koncu dopisa želim Amerikanskemu Slovencu obilo novih naročnikov v tej kampanji. — Pozdrav vsem čitateljem.

Fr. Košmerl.

Lemone za revmatizem prinesejo prijetno olajšavo

Ako se želite iznebiti revmatičnih ali neurtičnih bolečin? Ali se želite počutiti dobro, za leta mlajši, in se zopet veseliti življenja? Dobro, samo poskusite to preemi in učinkovito zmes iz lemonskega soka. Dobite si zavoj REV PRESCRIPTION. Raztopite ga doma v kvartu vroče, dodajte sok štirih limon. Stane vas samo par centov na dan. Ako ne boste oprdeli bolečin in se ne boste počutili bolje, se vam vračajo vsi denarji nazaj. Na prodaj, priporočano in garantirano od vseh vodilnih zdravnikov. Ako ste vaš lekarnar se nima v zalozki, lahko dobite zavoj "REV Prescription" po C.O.D. od Homly, Inc., 54 W. Illinois St., Chicago, Ill. Plačate \$2.00, ko se vam dostavi.

TARZAN V NOTRANJOSTI ZEMLJE

(13)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

Četa, ki se je podala na iskanje Tarzana, je prehodila že precejšnjo daljavo, ali brez uspeha. Tarzana niso našli, niti ne katerega sledu za njim. Zamorci so delali razne opazke in sekali tu in tam gosto grmičevje, da so lažje prišli naprej, deloma pa tudi za to, da so s tem zaznamovali razne kraje, ki bi jim naj služili, ko bi se vračali nazaj proti zrakoplovu.

V presledkih so vstrelili v zrak, da bi opozorili Tarzana nase, toda vse to počenjanje jim ni ničesar pomagalo. Pred njimi in za njimi in vse na okrog njih se je razprostiral neprodiren in nepregleden gozd in naposled so sami obupali z iskanjem. Čez nekaj časa so dospeli do nekega pota, ki je bil podoben bolj širokemu jarku, kakor potu.

Po tem jarku je bilo vse polno stopinj, kar je bilo jasno, da so hodile tod razne živali. Kmalu so začuli tudi razne živalske glasove, kakor tuljenje, živžive in renčanje. Posebno jih je motilo še, ker na Pellucidaru je bilo vedno enako svetlo. Ni bilo ne jutra, ne večera, ne noči. Razno renčanje se je čezdajle bolj in bolj bližalo vse okrog njih.

Zdajci se je zamorec ozrl nazaj na pot, po kateri so zdaj sledili. Zamorec je kričnil od strahu: "Hej, gledajte kaj nam sledi!" Vsi so se prestrašeni ozrli nazaj in zagledajo, da se jim plažiče približujeta dva velika tigra, ki sta imela velike krivice zobe. Zamorci so hitro namerili puške rekoč Gridleyu: "Hočemo li streljati?" — "Ne še," odvrne slednji. Kaj pride zdaj?

Advertisement for Lemone za revmatizem with a coupon form for requesting a sample. Includes fields for name, address, and city.

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR

- 4 Nedelja — 3. post. Kazimir, spoz.
5 Ponedeljek — Friderik.
6 Torek — Perpetua in Fel.
7 Sreda — Tomaž Akv.
8 Četrtek — Janez od B.
9 Petek — Frančiška R.
10 Sobota — 40 mučenikov.

Rev. J. C. Smoley:

TRETJA POSTNA NEDELJA

Od mutastega hudiča nam pripoveduje današnji evangelij. Gospod ga je izgnal iz uboge, trpeče duše. In ko je mutasti človek pričel zopet govoriti, so se vsi čudili in se veselili. Nevoščljivci pa so pričeli godrnjati: Ne bo vse v redu in prav s tem prerokom iz Nazareta — on sam je v zvezi s hudičem in ima radi tega posebno moč.

Zaslepljeni! Niso hoteli videti, da se je tu pokazala božja neskončna moč in ljubezen, ki je spremenila temo v svetlobo, bedo v odrešenje, žalost v veselje. Nič se ni tako vjemalo z bistvom neskončno dobrotljivega Odrešenika, kakor odrešenje, odpustanje, ozdravljenje, deljenje dobrot. Do najboljših mučnih zadnjih trenutkov svojega zemskega življenja je ostal zvest svojemu božjemu poslanstvu. Zato so pa bile njegove zadnje besede: "Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo."

Dušna velikost odseva in sije v tej Odrešenikovi besedi čez vse človeštvo. Duševna velikost, ki je odtod, od križa pa do današnjega dne potegnila k sebi najbolj plemenite, najbolj svete duše, tako da so skozi vsa stoletja pa do sedanjih grozovitih preganjanj v Mehiki, Rusiji, umirajoče ustnice svetnikov-mučenikov šepetale še v zadnjih trenutkih besede: "Oče, odpusti jim ..."

Ta Jezusova beseda, dragi moji, upravičuje največjega grešnika, da gre v velikonočni spovedi po odpustanje, odvezo. Ti, katerim je govoril umirajoči Odrešenik te odpustajoče besede polne velikodušja, so bili ljudje, ki so pripravili najhujše bolečine: krivične sodbe, neznosne telesne in duševne muke, ki so ga sramotili še v njegovem smrtnem boju. In vendar slisi iz Golgotne vesoljni svet: Oče, odpusti jim! Ne vedo, kaj delajo.

Mi moderni ljudje pač dobro vemo, kolikernj vplivom od zunaj in znotraj je podvržen človek, koliko ovir in zaprek se stavi njegovi duši in njegovim živcem — tako da, čisto človeško mišljeno in govorjeno, nam Gospodovim učencem ne bo težko, da bomo v življenjskih bridkostih tudi mi velikodušni, kakor je bil velikodušen Gospod: Vsaj ne vedo, kaj delajo; vsakemu rad iz srca odpustim.

Saj je to predpogoj za resnično velikonočno veselje, da v vredni velikonočni spovedi tudi nam božja ljubezen govori iz križa milosti polne besede: "Oče, odpusti jim ...". Šele potem, ko čutimo to notranje odrešenje, bo imelo velikonočno veselje, aletuja, pravi pomen.

V preprostem in tako čudovitem življenju svetega župnika Janeza Vianney iz Ars, se pripoveduje, da je v njegovem zadnjem letu prišlo nad stotisec romarjev iz vseh pokrajin Francije, da bi ga videli, se pri njem spovedali ... Greh, krivice, bolezni, vse križe in težave so prinesli k njemu, duševne in telesne; nekak čuden potok tolažbe, odrešenja je tekel iz te svetniške duše. Njegova ponižna, dobrotljiva duša je vedno in vedno ponavljala nad vsemi Odrešenikove besede: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.

Dragi moji — samo sedaj v tej sveti dobi ne smete biti mutasti, v tej predpodi največjega našega praznika govorite ... Vsako kraljestvo razpade, ki ni edino, ki je razdvojen.

Tudi vaše duševno kraljestvo, vaša duševna harmonija bo pokončana, če si razdvojen s svojim Bogom, s svojo cerkviyo. — Glej: "Če so vaši grehi rdeči ko škrlat, bodo beli ko sneg." In sicer v besedah cerkve: "Jaz te odvečem tvojih grehov."

IZ NEODREŠENE DOMOVINE

Prijubljani slovenski pisatelj Bevk konfiniran

Prejšnji teden je bilo med jugoslovanskimi novicami v tem listu poročano, da je bil v Gorici aretiran pisatelj France Bevk. Sedaj poročajo starokrajjski listi, bolj natančno, kako se je vsa stvar zgodila. Konfinacijska komisija v Gorici ga je obsodila na tri leta. Njegovo prisilno bivališče pa še ni znano, niti ni znano čemu ga preganjajo. Izvedelo se je le toliko, da je bil postavljen pred tako zvano konfinacijsko komisijo, ki ji predseduje goriški prefekt. V dosedanjih primerih je precej počasno, v primeru Franceta Bevka pa se je komisiji nenavadno mudilo: v teku šestih dni je bila Bevkova zadeva rešena. Brez večjega zaslivanja in v popolni tajnosti je bil pisatelj Bevk obsojen na triletno konfinacijo. Kateri kraj mu bo notranje ministrstvo določilo za triletno prisilno bivališče, še ni znano. Zelo verjetno je, da ga bodo poslali kam daleč od ozemlja Julijske Benečije.

Ze vest o aretaciji Franceta Bevka je zaprepastila slovensko javnost, zlasti še slovenske literarne kroge. Znano je, da se je

Bevk skrbno izogibal vsega, kar bi bilo moglo dati italijanskim oblastem le najmanjši povod za preganjanje Dejstvo, da ga niso postavili ne pred izredno ne pred redno sodišče, najbolj dokazuje, da tudi zdaj ni zakrivil ničesar, kar bi ga moglo obremenjevati pred zakonitim sodiščem. Jasno je, da je ukrep prefektore in obsodba konfinacijske komisije samo politična šikana nasproti nedolžnemu državljanu, ki ni ne pred Italijo in ne pred ostalim svetom zakrivil nič drugega nego to, da je — slovenski pisatelj. Ze to, da France Bevk živi v Gorici in piše slovenske knjige, je italijanske šoviniste bodlo v oči. Mislili so, da to skromno dejstvo, ki se zaradi njega ne bi čutil noben narod na svetu ogroženega, pomeni utrditev moralnega položaja tiste brezpravne raje, ki ji hočejo vzeti zavest, jezik in celo ime in ki bi hoteli, da je sploh ne bi bilo na svetu. Ta raja so Slovenci Julijske Benečije.

Kakšnega drugega razloga za konfinacijo Franceta Bevka, ki se načelno ni bavil s politiko, ne moremo najti ne mi in ne — italijanski krogi. Zaradi tega bo postopanje z italijanskim državljanom, ki je slovenski pisatelj in

IZPREMEMBA V PREVOZU ZRAČNE POŠTE

Štirje višji vladni uradniki, ko so bili v konferenci, da izdelajo končne načrte za prevajanje zračne pošte potom vojaških aeroplanov. Načrt se je pričel izvajati v torek preteklega tedna.

kot tak konfinacije vreden "hudo dodelec", odmevalo tudi preko italijanskih in jugoslovanskih meja. Če imajo mednarodne pisateljske združbe še kak pomem in kakšno beodo pred svetovno javnostjo, jih mora opozoriti na se značilni primed pisatelja Franceta Bevka!

France Bevk seveda ni preganjan prvič. Pred leti je bil štiri mesece zaprt. Potem se je naselil v Trstu, odkoder so ga brez povoda izgnali. Vrnil se je v Gorico, kjer je bil ves čas pod policijskim nadzorstvom. Ni smel obiskovati nobenega javnega lokala in kinematografa. Vzlic temu nič kaj znosni situaciji je pisatelj Bevk neumorno delal in z leposlovnim stvarjanjem slajzil kruh sebi in svoji rodbini. Vse je kazalo, da so zadnje leto omilili postopanje z njim, zato je najpovejša aretacija in sedanja konfinacija tem bolj osumila vse, ki poznajo Bevkovo popolno politično nedolžnost.

France Bevk je najplodovitejši slovenski sodobni pripovednik, avtor velikega števila knjig in sodelavec vseh lovenskih revij, (ki mu po ljubeznivosti goriške policije niso smele pred oči). Njegovi spisi sodijo med najbolj čitane slovenske knjige. V njih opeva in slika tudi preteklost našega naroda na tleh med Snežnikom in Sočo, toda brez tedence, brez osti in sovraštva. Ali je že to, da ugotavlja zgodovinska te zemlje in njenega prebivalstva, zadosten razlog za sovraštvo onih, ki bi hoteli, da neke stvari na svetu ne bi bile to, kar so in kar ostanejo vzlic vsemu zankanju in nasilju?!

SIROM JUGOSLAVIJE

Odkodnina

Ze meseca avgusta lanskega leta se je žena brodarja Dragotina Galjiča iz Novega Sada peljala na velikem čolnu, ki ga je vlekla ladja. Zaradi neprestanega manevriranja ji je vrvi, s katero

je bil čoln privezan k ladji zlomila obe nogi, katerih eno so ji morali odrezati, na drugo je pa hromna. Žena je zahtevala 300.000 Din odškodnine in 1000 invalidnine na mesec. Sodišče ji je prisodilo da bo dobivala 400 Din na mesec.

Napaden

Neki moški je na cesti v Groblji pri St. Pavlu pri Preboldu napadel 22 letnega krojaškega pomočnika Ludvika Juga z Brega pri Polzeli in ga z nožem zabodel v trebuh in levo ramo. Jug je bil pripeljan v celjsko bolnico.

Poškodbe

S smrtonevarnimi poškodbami sta bila nedavno prepeljan v ptujsko bolnico 25-letni Alojzij Rakuša in 24-letni Karl Mezna-rič, oba posestniška sinova od Sv. Barbare v Halozah. Dobila sta jih pri nekem pretepu.

S kolesom ga je podrl na tla

V Ljubljani na Zmajskem mostu je neki kolesar podrl na tla mesarskega pomočnika Alojzija Zirovnika, ki si je pri padcu zlomil nogo.

Nesreča

Iz Trbovelj je bil pripeljan v bolnico 34 letni rudar Andrej Miklavčič iz Lok. V rovu se je nad njim utrgala plast zemlje in ga zasula, pri čemer je dobil nevarne poškodbe.

Nezгода pred svatbo

Železniški ključavničar Ludvik Dolenc iz Subotice, tako poročajo iz Ptujja, je šel pred kratkim vabit sorodnike na poroko. Domov grede v Gorico pri Račah je na polzki poti padel in se na steklenih drobcih nevarno porezal žile na desni roki. Ravno še pravočasno so ga pripeljali v ptujsko bolnico, saj bi kmalu izkraval.

Trehentice cveto

It St. Jerneja na Dolenjskem poročajo, da so ob pobočjih, kjer se je stopil sneg, že vzcvetele tro-

DAL UKAZ ZA VOJNO

Avstrijski kancler Dollfuss, ki je dal ukaz vojaštvu, da je skupno s fašističnimi četami nastopilo proti socijalistom.

ZDRAVSTVO

Piše: Rudolf P. Zaletel, M. D.

NEGOVANJE ALI HIGIJENA KOŽE

(Konc.)

2. Kožne luknjice igrajo posebno vlogo pri dihanju. Znano je, da človek ne diha samo s pljučami, ampak tudi skozi kožne luknjice. Tako izloča organizem ogljikovo kislino, ki zamre znatno otežkočiti normalno dihanje in krvno cirkulacijo, ako se nanaja v preveliki množini v pljučah. To se zgodi največkrat pri akutnem vnetju pljuč in bronhijev (Broncho-pneumonia). Omeniti hočem le naslednji primer, katerega želim, da bi ga čitatelji A. S. dobro prebrali. Naši ljudje v domačem kraju in pa tudi tukaj imajo navado, da bolnika s pljučnico hitijo pokrivati s težkimi odejami, pri tem pa še zaprejo vsa okna sobe. Posledica tega je, da se začne bolnik ki je itak ima visoko vročino, še bolj potiti; barva na obrazu postane modra in cijanotična vsled pomanjkanja kisika, ki ga bolnik vdihava iz zraka, in dihanje postaja težje in težje. Končno oslabi tudi srce. — V takih slučajih je neobhodno potrebno, da se pokliče pravočasno zdravnik.

Ker večina bolnikov, ki zbolijo na pljučnici, umre vsled "oslabelosti srca", zato lahko rečemo, da čim dalje časa trajajo kriza pljučnice, tem bolj bo oslabele srce in tem slabši so izgledi za končno okrevanje bolnika.

Da se prepreči smrt bolnika, je nađ vse potrebno, da je bolnik lahko oblečen in pokrit s tenko odejo, da je soba dobro prezračena, da so okna na zgornjem delu stalno odprta, da na bi bil preprih v sobi, da se bolniku očisti pot s kože in končno, da se bolniku po potrebi premenja spodnja perila. Na ta način bo bolnik vdihaval večjo množino kisika (oxygen) iz svežega zraka ter izločil gotovi odstotek ogljikove kisline skozi očiščene kožne luknjice.

Omenjeni slučaj je jasen dokaz dihalne ali respiratorične funkcije kože.

3. Koža regulira tudi vročino telesa potom kožnih luknjic, kar pride posebno v poštev pri nenadnih klimatičnih spremembah, n. pr. hud mraz, velika vročina itd. Vročina ali temperatura telesa se zelo malo spreminja. To funkcijo kože imenujemo termo - regulatorno.

Ako je koža umazana ali nesnažna, se lahko zgodi, da se lasna maščoba, ki pride iz lasnih žlez, ne more izločevati skozi kožne luknjice. Posledica tega je, da se kožne luknjice otežijo in se vsi naju prično vojska in v vsi naju prično vojskavljati in nama klicati "Na mnoga leta". Potem pa prično odlagati, kar je vsak prinesel in bilo je toliko, da je miza komaj držala. Nato začne pa še Mrs. Math Udovich, ki je zelo občutljiva. — Pri stiskanju se infekcija kmalu zanes v podkožne tkanine (subcutaneous tissues) in iz bulice se končno razvije pravi čer ali čeraj (furuncle), ki ima v sredini gnojno kapico ali stržen. Gnoj tega stržena je zelo nalezljiv in čitatelji A. S. ki so imeli take čeraje, bodo lahko pritrtili, da se jim je sicer čeraj zazdravil, a na drugem mestu telesa ali v bližini prvega čeraja se jim je pojavilo več novih čerajev.

Včasih se zgodi — posebno po zimih — da se na koži pojavijo razne razpoke, posebno na rokah in po obrazu. Vzrok temu je nezadostno osušenje kože z brisačo. Zelo koristna pri negovanju kože je masaža z različnimi mazili. Radi individualne občutljivosti kože, ki se večkrat opazi pri ženskah, sem mnenja, da se čitatelji A. S. ki trpijo na izpuščanjih ali pa lišaja na obrazu, obrnejo da zdravnik, ki jim bo po natančnem pregledu lažje predpisal potrebno mazilo.

"Kjer so na mizi brezverski, veri sovražni časopisi, ne morete pričakovati katoliškega duha, katoliškega ozračja."

Dr. Rudolf Zaletel

SLOVENSKI ZDRAVNIK

z univerz v Pragi in Padovi, poprej pridoben, bolnišničar v Parizu, Nadvano v zvezi z zavodom za raka v Havani, Kuba, in z bolnico za kožne bolezni in raka v Philadelphiji. Posvetovanje in diagnoza. — Zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni.

Uradne ure v mestu od 1 — 4 ure popoldne.
10 West Jackson Blvd. corner State and Jackson, 3. nadstropje.
Tel. v URADU: WEBSTER 4605

Stanovanje: Od 10 — 12 zjutraj, zvečer od 6 do 8.
4830 W. Cermak Ro., Cicero, Ill. Tel. Cicero 66

Mr. in Mrs. A. Udovich.

Črni križ pri Hrastovcu

ZGODOVINSKA POVEST

Dr. O. I.:

Graščakinja Herberstein je bilo obnašanje njenega sina mučno, zato zamahne nekako nevoljno z roko in kaže sinu, da sede zraven Zofije. A Friderik Herberstein ostane nepremičen na svojem mestu.

"Ne razumem tvojega ravnanja, moj sin," meni graščakinja Margareta nekako nevoljna. Friderik Herberstein pogleda mater prošeče, a ker se njen obraz ne spremeni, stopi v kot ter se vsede na stol, tako, da Zofije ni gledal v obraz, ampak svoji materi.

"No gospod baron, zakaj ste tako zamišljeni, gotovo nadzorniki niso kaj prav storili, s temi ljudmi je večer križ," meni prijazen Jurij Stubenberg, da prekine neprijeten molk, ki je nastal po prihodu mladega graščaka.

"Nič takega," odgovori Herberstein z nekoliko tresočim glasom.

"Moj sin Friderik," spregovori graščakinja Herberstein že z mehkejšim glasom, "v veliko veselje nam je vsem prijazen obisk mogočnega sosedu, posebno, ker je prišel tako nepričakovano."

In mati pogleda sina z rahlim nasmehom na ustih.

Tudi mladi graščak se nasmehlja, a v tem smehljaju je bila čitati neka grenkoba. Graščakinja je to razumela, zato se obrne proti Stubenbergu in meni:

"Morate že oprostiti mojemu sinu, delo in nadzorovanje ga večkrat razburi, s podložniki je vedno velik križ, ker nagajajo, kjer le morejo." "V tem vam popolnoma pritrdim," odvrne Jurij Stubenberg ter pogleda na mladega graščaka, ki je gledal zamišljeno skozi okno.

"Zato pa smatram za potrebno," moj sin," obrne se Margareta Herberstein do mladega graščaka, "da se oženiš in ti tako pomaga mlada graščakinja, olajšati težave."

Te besede so vzbudile veliko pozornost pri Stubenbergovih, kajti sedaj se odloči usoda Zofije.

Ljubko pogleda ta mladega graščaka, ki se je obrnil za trenutek s svojim pogledom na njo in zarudi narahlo.

Graščakinja Herberstein je smatrala to za dobro razpoloženje svojega sina, zato pravi nekako razveseljena:

"Saj veš, dragi sin, da sem imela vedno tvojo srečo pred očmi, zato sem tudi sedaj mislila na to — oženiti se moraš."

"Zofija Stubenberg vstane vsa razburjena in se oprostí, da mora iti v bližnjo sobo, da nekaj naroči slugi. Dejansko pa je storila to, da se za časa, ko se bo razpravljalo o njeni zaroki, odstrani. Pri dverih sosednje sobe pa je poslušala s trepetajočim srcem, kako se razvija daljnji pogovor."

"Mislim, da si uganil," povzame zopet graščakinja Herberstein svojemu sinu, "kaj pomeni ta obisk, vidiš, bolj primerne neveste ni za te, kakor je Zofija Stubenberg."

"Mati, zakaj mi to delate," vzklikne sedaj mladi graščak, se dvigne iz svojega sedeža ter stopi pred graščakinja. — Svojo nevesto sem si jaz že zbral, mučno mi je, da moram to povedati vpricho došlih gostov, a silite me, da povem vse." "Sin, ali je to mogoče, da še vedno misliš na ono beračico," reče graščakinja Herberstein v prijazni jezi.

"Ne žalite moje neveste, Agata iz Straleka je najzvarnejše dekle in jo hočem poročiti, druge pa nobene."

Iz sosednje sobe se sliši bolesten krik. Helena Stubenberg sluteč, kaj se je moglo zgoditi, skoči k dverim, jih odpre in pogleda v sobo. Na tleh je ležala Zofija Stubenberg nezavestna. Hi-

tro skoči k svoji hčerki, tudi Jurij Stubenberg pristopi in se trudi spraviti omedlelo k zavesti "Tu vidiš tvojo žrtev," sikne graščakinja Herberstein proti svojemu sinu, ki stoji bled sredi sobe, težko dihaajoč pod vtisom vsega tega, kar se je ravno zgodilo."

"Jaz nisem kriv, čemu delate proti moji volji in brez moje vednosti."

"Silno raniš moje srce, ker ne ravnaš, kakor moj sin, zato pa vedi, da ne smeš poročiti one nečimurne ženske, dokler sem jaz tukaj."

"Svojo častno besedo hočem v kratkem uresničiti, mora postati moja žena, da pokažem, kako obsojam vsako prisiljeno stvar."

"Gorje oni ničvednici, maščujem se nad njo."

"Maščujite se, a po tem vem, da niste moja mati."

"Svojo mater hočeš zavreči zaradi take navadne ženske."

"Vi nimate srca za sina, žrtev ste starih predsodkov — a jaz se jih ne držim, jaz grem in storim to, kar mi srce veli."

Rekli se prikloni napram Stubenbergovim, ki so med tem časom spravili svojo hčer k zavesti. V trenutku, ko hoče zapustiti Herberstein sobo, se dvigne Zofija in se opotekaje poda k mlademu graščaku, obstoji pred njim in reče s tresočim glasom:

"Bodi srečen Friderik — hudo si me ranil, a odpustim ti."

"Ne zameri, Zofija," reče Herberstein ginjen vsled te velike dobrosrčnosti, "zahvalim se ti za ljubezen, ki jo čutiš v tvojem srcu, a jaz ne morem več nazaj, če najdem svojo srečo, je volja božja."

"Ne boš je," udari graščakinja Herberstein z nogo jezno ob tla, "zavrgel in osramotil si me, zato se maščujem."

Mladi Herberstein prebledi, urno odpre vrata in odide. Po hodniku se slišijo težki koraki, dokler se ne izgubijo dol po stopnicah.

V sprejemnici pa je nastal dolgočasen molk; ni bilo več misliti na kako razpoloženje in na kak razgovor. V kratkem je oddrvala kočija iz dvorišča po cesti navzdol proti Vurbergu. Stubenberg sta sedela nemo eden poleg drugega, njima nasproti pa hči bridko ihtoč.

Komaj so zapustili Stubenbergov grad Hrastovec, ko se zopet zglaš vratar s trobento v znamenje, da prihaja zopet nekdo. In res, na bistrem konju prijezdi vojak, ki vpraša ves zasoplen po mladem graščaku. Sluga takoj odvede vojaka v graščakovo sobo. V tem trenutku pride iz sosednje dvorane Friderik Herberstein ves prepadel v obrazu.

Vojak pozdravi ter izroči graščaku zapečateno pismo deželnega glavarja v Gradcu. Hitro odpre graščak pismo, ga prebere in prebledi, ga položi na mizo in razburjeno hodi po dvorani gor in dol.

Tedaj vojska je in oditi moram takoj, tako mi piše poglavar, dol na Ogrsko, ker Turek napada trdnjavo Kanižo, ki je v veliki nevarnosti. Kaj bo z Agato? O grozno — današnji nastop z materjo mu je pokazal, da mu bo delala vsakovrstne ovire, da prepreči poroko; kaj tedaj storiti?

V tem trenutku se spomni župnika Morenusa v Šent Lenartu.

On mi mora pomagati, takoj me mora poročiti in potem ne more nikdo moji ženi kaj storiti, da, to je rešilna misel, hvala Ti Neskončni, da si mi jo dal, sedaj pa na delo, da ne bo nepozno.

(Dalje prih.)

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

PUSTOLOVSKO ŽIVLJENJE STAVISKEGA

(Dalje.)

Oče zdravnik je dokaj pozno ugotovil, kdo mr krade iz njegovega zobotehničnega laboratorija. — To je bilo zanj grozno spoznanje, toda ljubezen do edinega sina ga je prenesla tudi preko te katastrofe zaupanja. Odpustil je svojemu Saši vse, sprjaznil se je tudi z uničenimi sanjami o sinu zdravniku in dal si je dopovedati, da je poskusil bistroumi Sergej Alexandre v resnici dobičkanosne kupčije, ki je hotel z njo svoje starše slednjič presesteti. Starši so sprejeli končno to pojasnilo kot tolažbo in sinu so se obljubili svojo pomoč. Sergej Alexandre je bil zmagovito dobojeval svoj prvi boj, da je ušel krivdi. Oče je odobril njegov načrt, da bi si ustanovil trgovsko pisarno, razveselil se je celo sinovega miglaja, da misli poleg tega še na ženitev in del rodbinskega premoženja se je mlademu sleparju odprl kot očetovska podpora za novo življenje.

Kako je bilo s podjetjem, ki nanj mladi Stavisky dan pred domačim prelomom niti pomislil ni, kako se je končala nadaloma napovedana ženitev, kako je šel Sergej Alexandre iz vsega tega neizogibno pot k vedno večjim lopovščinam, to bomo povedali v prihodnjem poglavju. Iz tega njegovega prvega greha v zadevi tujeja imetja se pa da izvajati značilen temeljni motiv: storjene tatvine hoče zagladiti z novim dobičkanosnim podjetjem. To je pozneje vodilna misel, ki ga žene k vedno večji in večji podjetnosti. V normalnem življenju se podjetnost razširja s prihranki in dobički. Sergej Stavisky je imel drugo gonilno silo: svoje lastne sleparije in zločine.

Po dokončanem pobegu iz šole si je Sergej Staviski z očetovo pomočjo uredil pisarno. To je bilo škromen lokal v rue Caumartin v IX. okraju med opero in cerkvijo de la Madeleine. En njen konec drži na velike boulevard, drugi pa proti rue de Clichy, od koder ni več daleč do znamenitega trga Pigalle in do vznožja Montmartra. To sta tudi dva okraja, na katera se je osredotočilo 'delo' mladega Staviskega v tistih letih. Do podrobnosti ni znano,

se pa kaže, da ni bilo dosti vredno. Aleksandrovi pajdaši so se namreč ob tem času pojavljali v kavarnah in krémah okrog vrat St. Denis. A ti kraji ob križišču velikih bulvarjev imajo po policijski fotografiji predvojnega Pariza svoj poseben pomen. Tam so bila namreč središča onih temnih elementov, ki so se preživljali s prodajanjem deklet v javne hiše. "Petit Pot" se je imenovala kréma, kjer so se najraje zbirali. Na to se bomo spomnili, ko zremo, da je baš to ime porabil Stavisky nekaj let pozneje pri enem izmed svojih poskusov z realno trgovino.

Odtod je pomaknil Stavisky svoje poslovanje polagoma višje proti Montmartru. Ni treba vprašati, zakaj. Nočno življenje ga je naravnost gnalo v okolico Place Pigalle, kjer se je takrat odpiral en nočni lokal za drugim. To je bila doba, ko je dosegala predvojna slava Pariza kot eldoradov vseh gizdalinov višek. V tem burnem vrtincu, v tem lovu reklam in prizadevanja podjetnih veriznikov je imel spretni mladenič Alexandrova tipa neskočne možnosti kot spremljevalec in kot kavalir, kot mešetar in kot zaščitnik, kot družabnik in kot partner — skratka kot popoln pustolovec, ki se je spoznal na vse, kar mu je moglo kaj nesti. (Dalje prih.)

Ne pozabite omeniti, komu željete pokloniti svoje glasove, ko pošiljate za naročnino!

Varujte vaše oči

Ako vas nadleguje glavobol; ako vam solzijo oči in se hitro utrudijo; ako imate krivogled; tedaj je to znamenje, da morate dati vaše oči preiskati.

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

— Zdravnik za oči —

25 let skušnje v zdravstvu za oči.

1801 SOUTH ASHLAND AVE. CHICAGO, ILL.

Telefon Canal 0523 Uradne ure: Od 9. ure dopoldne do 8.30 zvečer.

Društvo 'SV. JERONIMA'

ŠTEV. 153, K.S.K.J., CANONSBURG, PA.

Ustanovljeno dne 19. aprila 1914. Šteje nad 200 članov v obeh oddelkih. Sprejema vse zavedne katoliške Slovence in Slovenke od 16. do 55. leta in v ml. oddelku od rojstva do 16. leta. Član ali članica, ko oboli, naj se takoj javi pri društvenem tajniku in potem naj se ravna po pravilih. Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v lastnem prostoru.

Odbor za leto 1933:

Predsednik MIKE F. TOMŠIČ, Box 217, Houston, Pa. Tajnik JOHN BEVEC, Box 16, Strabane, Pa. Blagajnik ANTON TOMŠIČ, Box 94, Strabane, Pa.

KRASNE velikonočne KARTE

v kuvertah velikost 8 1/2 x 5 1/2 s tiskanim slovenskim voščilom za Velikonoč, s krasnimi v več barvah tiskanimi podobami, se dobijo v

Knjigarni Amerikanski Slovenec 1849 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

V zalogi imamo s tiskanimi voščili in prazne brez tiskanih voščil. Pri naročilu naj vsak omeni, če jih želi s tiskanim voščilom ali ne. Te velikonočne karte so nekaj krasnega, zlasti za one, ki bodo poslali velikonočne pozdrave svojim dragim v stari kraj. Res novost. Prodajajo se

Posamezen komad po . . . 15c Ducat po 10c vsaka.

Naročilom je pridržati poseben znesek. — Po poštnem povzetju teh naročil ne pošiljamo. — Naročila se sprejema samo do 15. marca.

ZAHVALA

Sheboygan, Wis.

Dolžnost me veže, da se tem potom kar najprisrčnejše zahvalim vsem prijateljicam in prijateljem za izkazano mi veselje, katerega so mi priredili za moj rojstni dan 12. febr. v dvorani Mrs. Zagožen. Bila sem tako presenečena nad to nepričakovano prireditvijo, da ne najdem dovolj primernih besed, kako bi se vam primerno zahvalila in izrazila svoje občutke, ki so me obhajali. Solze so mi stopile v oči od ginjenja in presenečenja, ko sem se nenkrat znašla v tako številni družbi prijateljev, ki so mi častitali za moj rojstni dan ter mi podarili tako krasno darilo — Breakfast set — in cvetlice. — Najbolj se moram zahvaliti tistim, ki so to začele in spravile ljudi skupaj, in to so: Mrs. G. Eržen, Mrs. C. Mohar, Mrs. J. Repenšek, Mrs. A. Mrver, Mrs. A. Časel in pa Mrs. Jeraj, moji sosedi, ki me je na tako zviti način dobila v dvorano. Nadalje lepa hvala vsem skupaj in vsakemu posebej, ker ste toliko darovali, da je bilo vsega zadosti, tako za jesti, kakor tudi za piti in še na muzikanta niste pozabili, kakor bi vedeli, da se rada zavrtim. Lepa hvala Mr. Stanceljnu za vsele poskočnice. — Udeleženci so sledeči:

Mr. in Mrs. G. Govek, Mr. in Mrs. F. Melave, Mr. in Mrs. A. Melave, Mr. in Mrs. F. Jelovnik, Mr. in Mrs. F. Repenšek st., Mr. in Mrs. J. Repenšek ml., Mr. in Mrs. J. Brulla, Mr. in Mrs. M. Brulla st., Mrs. Frances Repenšek, Mrs. R. Weiss, Mr. in Mrs. L. Jekel, Mr. in Mrs. L. Zorko, Mr. in Mrs. J. Jeraj, Mr. in Mrs. L. Pavlič, Mr. in Mrs. C. Mohar, Mrs. J. Golčnik, Mrs. H. Korošec, Mrs. Frances Ribič, Mr. in Mrs. S. Radovan, Mrs. M. Sabanc, Mrs. F. Gorenc, Mrs. F. Tegel, Mrs. Mary Udovich, Mrs. J. Planinšek, Mrs. A. Ribič, Mrs. A. Modec, Mrs. J. Prislant, Mrs. P. Schuster, Mrs. J. Rakun, Mrs. P. Novšek, Mrs. Val. Kalan, Mrs. F. Skinner, Mrs. M. Zore, Mr. in Mrs. J. Vrtečič, Mrs. Magd. Kovačič, Mrs. J. Starič, Mrs. A. Brezovnik, Mrs. A. Knavs, Mr. in Mrs. L. Klančar, Mr. in Mrs. V. Klančar, Mr. in Mrs. F. Segale, Mrs. F. Rosenstein, Miss M. Kovačič, Mr. F. Bojanc, Mr. in Mrs. A. Stiglič st., Mrs. B. Hlade, Mr. in Mrs. J. Robak, Miss M. Stancer, Mr. F. Stancer, Mrs. Kregel, Mr. F. Bowhan, Mr. F. Selko, Mrs. A. Časel, Mr. in Mrs. Videmshek, Mr. in Mrs. J. Časel, Mr. J. Versaj Jr., Miss Ver. Repenšek, Mr. H. Nagel, Mr. in Mrs. M. Kocjan, Mr. G. Evan, Mrs. G. Eržen, Miss M. Eržen, Mr. in Mrs. A. Mrver st., Mr. in Mrs. A. Mrver Jr., Mrs. F. Podržaj Mrs. J. Dragan, Mrs. M. Dragan, Mr. in Mrs. J. Godec, Mrs. F. Rafolt, Mrs. R. Startz, Mrs. M. Malatič, Mrs. F. Horžen, Mr. in Mrs. J. Chuck, Mrs. J. Barbuch, Mrs. J. Markele, Mrs.

Tega večera ne bom pozabila vse svoje življenje, vedno se bom spominjala svojih prijateljev, ki so mi napravili tako veliko presenečenje. Človek se kar razvedri ob taki priliki in pozabi na vse slabe čase. — Hvala vam lepa tudi za darilo od Mr. in Mrs. L. Jekel. — Še enkrat vsem skupaj najlepša hvala. Ako sem pri tolikem številu oseb katero ime slučajno in pomotoma izpustila, vas prosim, da mi oprostite. (Ogl.) Frances Melave.

"Amer. Slovenec" je barometer našega verskega in narodnega gibanja. Kaže nam rast ali padec, kakor že nanese naš delovanje." — Rev. Černe.

NIKOLI NISEM VERJEL V OGLASE V MOJEM ŽIVLJENJU — TODA ZDAJ SEM OZDRAVLJEN

Tako je rekel Mike Lovey, starji čitatelj, ki je bil eden tistih britkih mož, ki hočejo vse vedeti in ne verujejo ničesar. Delal je v je-karni in je imel zelo močno, zdravo seno Malotoma s svojimi lastnimi otroci. Pač diržijo, ki je prišla iz starega kralja pred dvema letoma je Marja zdravala osem borderjev, kajti hotela je hitro napraviti denar in se vrniti. Sedemdeset je bilo dobro in Mike je vlačil denar na banko. Tedaj pa se je pričelo. Marja je zbolela in morala je oditi v bolnico, iz te v drugo, v tretjo, in t. d. V vsake prišlo bolnica. Niso mogli vedeti, kaj ji je. Mike je bil ves zbesan, kajti čutil je, da bo izgubil svojo ženo. Imel pa je nekoga prijatelja, ki mu je dostikal dal kak svec. Mike je seveda ni nikdar poslušal, kajti vse je sam bolje vedel. Nekoga dne je ta prijatelj Edmund postal po nekem zdravilo, ki je bilo oglašano v tistih letih. Mike je prepričan, da ima Marja trakujo. Ko je zdravilo prišlo, ga je Marja jemala na skrivaj, tako povedal pa so Mike, ko je bla od nje trakuja. 31. ševljev dolga. Mike ni mogel verjeti svojim nosom, ko mu je Edmund povedal, da je dobil zdravilo potom oglašano v časopisu. Zdal je od svoje ne-verjetnosti popolnoma ozdravljen. Marji je hitro zdravje boljše in bo kmalu lahko zopet gospodinjila.

Na tisoče mož. žena in otrok, ki so bolni, se neupnežno zdravi za mnoge druge bolnike, ko pa je njih rešilna bolezen tista poseta, trakuja. Sigurno znamenje nje so izločki delov tega svedeja. Opominajoči znaki pa so izguba teka s potrošnostjo od časa do časa, pokriti izločki, peka v očeh, bolečine v hrbtu, udih in nogah, omotica, glavobol, občutki slabosti s praznim želodcem, temni obroči okrog oči. Zeločas se čuti tešak, naplajanje, vžah in občutki, kakor bi kaj leno te želodec v čreva. Vžah pa, kakor bi kaj leno proti vratu. Bolnik ima rumeno kožo, izgubila teža, ima smrdljivo sapo, stalno pljuje, je brez vsakega veselja do dela in je vedno len. Znano je, da je to pošast povzročila tudi napade padavice. Ta pošast vstane vžahih do 50 ševljev. Kadar ima v sanjki, lahko tudi saditi svoje žrtev. Rešite se ta pošasti takoj, dokler vam ne spodkopiše zdravlja, da vam več ne bo mogoče pomagati. Pošljite \$2.50 za Laxtain na noče pomagati. Pošljite \$5.00 za Laxtain na noče pomagati, ako želite, da boste rešeni tega strahovitega svedeja, na U. S. Laboratory, U.S. Bldg., Box 2004, Hollywood, Cal. Izdelano je po naročilu, zato omenite stvar. Ne more biti sato poslano po COD. Garantirano. Za zavarovalnino zavoja dostavite 25 centov. (Iščite tla oglaš in ga shranite, kol vam bo moreče prav prišlo.)

VELIKA NOČ

bo letos že 1. aprila, torej že čez par tednov

Darila za velikonočne praznike svojim domačim lahko pošljete preko nas. Denar pošiljamo po dnevnem kurzu, računajoč po ceni istega dne, ko denar prejmemo.

VČERAJ SO BILE NAŠE CENE:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 3.00..... 110 Din	Za \$ 5.00 pošljite.....\$ 5.75
Za \$ 5.00..... 200 Din	Za \$10.00 pošljite.....\$10.85
Za \$10.00..... 410 Din	Za \$15.00 pošljite.....\$16.00
Za \$12.25..... 500 Din	Za \$25.00 pošljite.....\$26.00
Za \$20.00..... 835 Din	Za \$40.00 pošljite.....\$41.25
Za \$23.90.....1000 Din	

Vsa pisma in pošiljatve naslovite na:

JOHN JERICH

(V pisarni Amerikanskega Slovence)

1849 W. CERMAK RD.

CHICAGO, ILLINOIS

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENE

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točno postrežbo. Priporočamo, da predno oddate naročilo drugam, da pišete nam po cene. Izvršujemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premalo.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.